

[Carsten Raft.]

for Stat og Kommune, det Forhold bestaar, at man har daglønnede Medarbejdere, som i Tilfælde af Sygdom øjeblikkelig staa paa Gaden fra første Sygedag, et fuldkommen utroligt brutalt Forhold, men det tolereres i de Ministerier og de Funktioner, som de højtærede Ministre har at gøre med baade i Stat og Kommune. Ja, jeg kan nævne, at mig bekendt har juridiske Kandidater været ansat i 3 Aar i Overskyldraadet paa Dagløn, som løst ansatte, helder det, og saaledes at med Dags Varsel er de smidt paa Gaden, hvis de bliver syge, uden at faa nogen som helst Hjælp.

Det er alle disse Forhold, dette at de svagest stillede udnyttes af daarlige Arbejdsgivere og af Stat og Kommune, det er disse Forhold, dette Lovforslag tager Sigte paa og interesserer sig for. Jeg tror, det er dristigt af den højtærede Minister, der er Repræsentant for saa slette Arbejdsgivere, som det er Tilfældet her, at han begynder at stikle til de konservative Ordførere og sige, at det er de højest lønnede og de højeste Funktionærer, vi interesserer os for. Nej, det er netop de svage, de, der misbruges, og som misbruges ogsaa af Stat og Kommune. Det er rigtigt, at hvor der foreligger Lønregulativer, falder de ikke under denne Lov, men jeg vilde dog tro, at hvis denne Lov eksisterede, vilde Stat og Kommune holde op med at opføre sig paa den Maade, i Niveau med de sletteste Arbejdsgivere.

I øvrigt behøver der ikke at siges mere ud over, hvad den ærede Ordfører for vort Parti har sagt. Jeg vil blot sige, at jeg er helt tilfreds med Forløbet af denne Sag; jeg er tilfreds med, hvad der allerede er foregaaet ogsaa uden for Tinget. Man arbejder og har arbejdet i Sverige med en Regulering af Arbejdstiden inden for Handels- og Kontormedhjælperfaget, og en svensk Rigsdagsmand oplyste i en Tale i en konservativ Klub forleden, at dette Arbejde havde haft den morsomme Virkning, at Forholdene var blevet rettet i mange store Firmaer, blot fordi Kommissionen eksisterede og man kunde vente dens Resultat. Jeg vil gerne gøre det ærede Medlem og den højtærede Minister opmærksom paa, at det samme er sket herhjemme. Der blev talt om, med Brod mod Det konservative Folkeparti, at et Bladforetagende havde ført sine Forhold à jour. Jeg kan, uden at nævne Navn, nævne, at et af vore allerstørste Stormagasiner i Løbet af kort Tid bringer sine Forhold i Orden. Altsaa, uden for Salen har

der vist sig Virkninger, allerede før dette Lovforslag er blevet behandlet og kommet i Udvalg.

Men dertil kommer, at naar man har hørt denne Serie af Løfter og Bebudelser, som er kommet i Anledning af dette Lovforslag, naar man har hørt den Række af Problemer, som det ærede Medlem Hr. Hassing-Jørgensen rejste i Anledning af dette Lovforslag, og naar man har hørt det ærede Medlem konstatere, at i denne Sal er de tre næststørste Partier, inklusive det ærede radikale Regeringsparti, enige om, at der bør lovgives paa dette Omraade, saa tror jeg, vi kan være ganske tilfredse med den Maade, hvorpaa denne Sag er startet. Den indleder en Epoke i dansk Lovgivning, saaledes at man er nødt til at gaa videre, og saaledes at man maa erkende fra de ansvarlige Lovgivningsmyndigheders Side, at man er nødt til at gaa videre. Hvad der har været snakket og propageret om i Aarevis med Tjat i Luften, er der kommet Handling ud af. Handlingen er dette Lovforslag, som indleder hele denne Lovgivningsperiode.

Gustav Pedersen: Maa jeg allerførst sige til det ærede Medlem Hr. Svend E. Johansen, at jeg ikke har gjort Forsøg paa at dupere ham. Naar et Medlem af dette Ting som Universalmiddel mod alle Onder, sociale, økonomiske, nationale og internationale, kun har eet Middel, nemlig ubegrænset Frihandel og Grundskyld, vil det være fuldkommen formaalsløst at begynde at prøve paa at indvirke paa dette ærede Medlem.

Jeg vil gerne til det ærede Medlem Hr. Carsten Raft, der jo var ganske anderledes aggressiv i Forsvaret for det foreliggende Lovforslag end hans Partis Ordfører (Christmas Møller), sige, at jeg synes ikke, det ærede Medlem har Grund til at tale saa stærkt om de gode Gerninger, man gør her. Jeg har, for nu at tage Opsigelsesspørgsmaalet, sagt, at jeg anser det ikke for en ubetinget Fordel at have lang Opsigelsesfrist, og jeg kan godt sige, jeg synes ikke, der i mine tidligere Bemærkninger har været noget Grundlag for at misforstaa mig paa dette Punkt. Jeg mener ikke, at Opsigelsesspørgsmaalet i det hele taget egner sig til Lovgivning. Det har vist sig i det praktiske Liv, t man i hvert Fald har kunnet finde bedre Tilstande end dem, det foreliggende Lovforslag giver. Men naar det ærede Medlem Hr. Carsten Raft hævder, at han arbejder for lang Opsigelsesfrist, og anser dette for at være et Gode for Funktionær-